

er så også kommuner, der tror, at de kan tillade sig alt, og det er dem, vi skal have fat på.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg vil blot sige til hr. Jørn Pedersen, at hr. Jørn Pedersen får altså ikke held til at vende debatten om til Dansk Folkepartis medlemmer. Vi er udmærket klar over, hvad det er, vi siger, og vi er fuldstændig resistente over for, at hr. Jørn Pedersen prøver at så splid internt mellem os, der er med til debatten her i dag.

For os gælder det om, at der skal ske en præcisering af den lovgivning, så de ældre ikke lider nød, og det må efterhånden stå helt klart.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen:

Nu går jeg ud fra, at det er fru Inge Refshauge, der har ret omkring Dansk Folkeparti og det kommunale selvstyre, og at det er kommunalt selvstyre, man går ind for.

Så vil jeg godt sige til alle tre – nu er jeg ked af, at fru Birthe Skaarup er blevet resistent, forhåbentlig ikke over for argumenter, men sådan i al almindelighed, og det ville da være kedeligt – at vi i Socialdemokratiet ikke går ind for, og jeg håber, den er helt klar på lystavlen, at det her forhold skal ændres. Det er kommunernes ansvar, uanset hvilke oplevelser man måtte have haft i Gentofte eller andre kommuner. Det gør ikke så stort indtryk, fordi det er et princip.

Så vil jeg også godt sige, at vi har stor tillid til – det er åbenbart ikke gået op for Dansk Folkeparti endnu, men så gentager jeg det – at de systemer, vi har lavet med et meget, meget bredt flertal her i Folketinget netop for at sikre, at kommuner ikke uden videre kan skalte og valte med de ældre, skal have lov til at stå deres prøve. Jeg startede med at konstatere, at det er dog glædeligt, at man kan nævne mange eksempler – vistnok ikke Gentofte, men mange eksempler – på, at det jo virker forskellige steder.

Det er vel det, vi er sat til her i Folketinget. Når vi laver en rammelov, skal vi følge op på, som også fru Jette Gottlieb ganske rigtigt var inde på, om det nu fungerer, som vi havde tænkt os, og finde ud af, hvad vi kan gøre for at bibringe kommuner, der måske ville være lidt vildfarne i den her sag, en opfattelse, der svarer til virkeligheden.

Det er det, det handler om, og det er derfor, at den her debat havde været bedre i januar. Det er fru Inge Refshauge og jeg enige om. Det

har jeg sagt, det klandrer jeg ikke Dansk Folkeparti for, for det kan være tilfældigt, hvornår en debat kommer op. Men vi kunne vel sammen – det kan vi vel være enige om, uanset om man tager økonomisk ansvar eller ej – glæde os over, at der trods alt er nogle mennesker i Danmark, der får bedre forhold i kraft af, at loven har fået lov til at virke, og i kraft af at ministeren har været med til at hjælpe folk, der var lidt i tvivl om, hvordan det her skulle tolkes.

Else Winther Andersen (V):

Det er kun to uger siden, at vi sidst diskuterede hjemmehjælpen her i Folketingssalen, og da sagde Venstre, at kommunerne skal overholde loven. Der må ikke herske tvivl om, at hjemmehjælpen til enhver tid skal tildeles de ældre og de handicappede efter en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov. Bliver loven ikke håndhævet efter hensigten, så lades den enkelte ældre og handicappede i stikken, og de bliver derved usikre og utrygge.

Det er godt, at kommuner, der har været for generelle i deres nedskæring af hjemmehjælpen, nu har taget beslutningen op til ny vurdering. Det er jo de få kommuner, der ikke har overholdt loven, der ødelægger det for alle de kommuner, der ellers gør det godt for deres ældre medborgere.

Kommunerne står sig også bedst ved at stå ved deres ansvar, og det ligger jo i hele det kommunale selvstyre. Og vi vil ikke lægge skjul fra Venstres side på, at vi mener, at det er det kommunale selvstyre, der skal fungere, også omkring hjemmehjælpen.

Men dermed er det jo ikke sagt, at de midler, der bruges til hjemmehjælpen, bruges mest effektivt, og at tingene er tilrettelagt bedst muligt ude i kommunerne. Det ser vi jo, og derfor vil jeg da rose de kommuner, der er gået ind og har sat konsulentfirmaer på eller laver andre undersøgelser af, om de får nok for de penge, de bruger, og af den effektive arbejdstid af personalet. Der er ting, der tyder på, at man også rundtomkring i kommunerne virkelig trænger til at få set på, hvordan de leder.

Jeg er meget optaget af, at man bl.a. i en lille, i hvert fald mindre, kommune som Skjern for år tilbage har fundet ud af at lade apotekeren tælle medicinen op, og derved har man bl.a. sparet fire hjemmesygeplejersker, som så kan bruges til forebyggende arbejde blandt de ældre og handicappede og specielt måske til at se på de senildemente.